

В. Є. Камінський

Пшеничка Петро Семенович

ПШЕНИЧКА Петро Семенович (14. 04. 1895, с. Коростовичі, нині Галицького р-ну Івано-Франківської обл. — 31. 12. 1972, Львів) — віолончеліст, композитор, педагог. Батько [М. Загайкевич](#). Доцент (1940). Лауреат Конкурсу квартетів (Варшава, 1933, 1-а премія). Навчався на філософському факультеті Львівського університету (1921—23), закінчив Консерваторію Польського музичного товариства у Львові (1928; кл. А. Слядека). 1919—37, 1941—44 — концертмейстер симфонічного оркестру Міського театру (згодом Львівський оперний театр). Був членом Ради і Контрольної комісії Спілки українських професійних музик (створена 1934). Водночас 1930—39 викладав у Вищому музичному інституті та музичній школі С. Каспарек. 1937—39 — соліст Львівського радіо; 1939—41, 1944—48 — заступник концертмейстера симфонічного оркестру Львівської філармонії; 1946—57 — викладач Львівського музичного училища. 1939—41, 1944—63 — у Львівській консерваторії: 1939—41, 1944—50 — декан оркестрового факультету, 1947—50 — завідувач оркестрової кафедри, професор. Серед учнів — [І.-С. Барвінський](#), [О. Березовський](#), [О. Геринович](#), [Р. Залеська](#), Ю. Сотничук, А. Зілинський (усі — кл. віолончелі), [О. Криштальський](#), [М. Попіль](#), Н. Корнієнко, Н. Киселевський, [Л. Шутко](#) (усі — кл. квартету). Грав у камерних ансамблях, зокрема в інструментальному тріо з [Р. Савицьким](#) (фортепіано) і [Р. Криштальським](#) (скрипка), у польському струнному квартеті разом із Й. Цетнером (1-а скрипка), [А. Солтисом](#) (2-а скрипка), [М. Лобажевським](#) (альт), а також струнному квартеті, що існував при Музичному товаристві імені М. Лисенка ([Є. Перфецький](#), [Р. Криштальський](#), [І. Поляк](#)), в секстеті разом із [Р. Савицьким](#) (фортепіано), [Р. Криштальським](#) (1-а скрипка), [Є. Козулькевичем](#) (2-а скрипка), [Б. Задорожним](#) (альт), [Н. Горницьким](#) (контрабас). У 1950-і рр. поновив виконавську діяльність, виступаючи в інструментальних ансамблях з [О. Криштальським](#) та

[П. Макаренком](#). Зробив багато аранжувань для віолончелі і струнного квартету та для віолончелі з оркестром. Здійснив перекладення для віолончелі творів українських композиторів, зокрема фортепіанних — М. Лисенка («Елегія», «Гавот», «Прелюдія», «Без тебе, Олесю»), В. Барвінського («Колискова», «Думка»), В. Кирейка («Менует»), Ю. Щуровського («Гопак»), О. Зноско-Боровського («Коломійка»), М. Дремлюги («Танець»), А. Коломійця («Козачок»); вокальних — К. Стеценка («Вечірня пісня»), С. Людкевича («Гагілка»); усі опубліковані в 6-ти випусках збірника «Педагогічний репертуар для віолончелі» (К., 1961—66). Автор понад десяти віолончельних етюдів на українські теми, окремі твори надруковані у збірнику «Українські народні пісні в обробці для віолончелі і фортепіано» (К., 1966).

Рекомендована література

1. Сімович Р. Вечір камерної музики // Діло. 1936. Ч. 256;
2. Барвінський В. Вечір камерної музики // Укр. музика. 1937, берез.;
3. Михальчишин Я. З музикою крізь життя. Л., 1992;
4. Кияновська Л. Лицар віолончелі // Неділя. 1995, 14 квіт.;
5. Яросевич Л. То була насправді особлива людина. Спогади // Просвіта. 1997, 4 січ.;
6. Людкевич С. Дослідження, статті, рецензії, виступи. Т. 2. Л., 2000;
7. Сторінки історії Львівської державної музичної академії імені М. В. Лисенка. Л., 2003;
8. Зав'ялова О. Віолончель у камерно-ансамблевій культурі України. К., 2009.

Бібліографічний опис:

Пшеничка Петро Семенович / В. Є. Камінський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-879639>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).